Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 28. mája 2020 *

„Odvolanie – Článok 73 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu – Uznesenie Všeobecného súdu, v ktorom sa konštatuje zjavná neprípustnosť žaloby z dôvodu chýbajúceho vlastnoručného podpisu – Žaloba v papierovej verzii obsahujúca vytlačený overený elektronický podpis“

Vo veci C-309/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 15. apríla 2019,

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, so sídlom vo Villarcayo (Španielsko), v zastúpení: J. Azcárate Olano a E. Almarza Nantes, abogados,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: F. Castillo de la Torre a I. Naglis, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory L. S. Rossi, sudcovia J. Malenovský (spravodajca) a F. Biltgen,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (Združenie výrobcov čiernej jaternice v Burgose, Španielsko) sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie zo 14. februára 2019, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisia (T-709/18, neuverejnené,

* Jazyk konania: španielčina.

ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2019:107), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu o neplatnosť vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2018/1214 z 29. augusta 2018, ktorým sa do registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov „Morcilla de Burgos“ (CHZO) (Ú. v. EÚ L 224, 2018, s. 3, ďalej len „sporné nariadenie“), ako zjavne neprípustnú.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté uznesenie

2 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu faxom 28. novembra 2018 podal odvolateľ žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia sporného nariadenia, spolu s ďalšími dvomi návrhmi.

3 Keďže toto nariadenie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 5. septembra 2018, lehota na jeho napadnutie uplynula 29. novembra 2018.

4 Dňa 29. novembra 2018 bola do kancelárie Všeobecného súdu doručená žaloba v papierovej verzii s niekoľkými podpismi.

5 Všeobecný súd na základe článku 126 svojho rokovacieho poriadku bez ďalšieho konania rozhodol odôvodneným uznesením a žalobu zamietol ako zjavne neprípustnú.

6 Všeobecný súd v bodoch 10 a 12 napadnutého uznesenia najprv pripomenul, že podľa článku 73 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku v znení uplatniteľnom na spor „originál podania v papierovej verzii musí byť vlastnoručne podpísaný splnomocneným zástupcom alebo advokátom účastníka konania“ a že nedodržanie tohto pravidla nemožno podľa judikatúry Súdneho dvora napraviť. V bode 15 tohto uznesenia ďalej uviedol, že žalobu v papierovej verzii, ktorá obsahovala hlavnú časť žaloby, ako aj ďalšie návrhy, treba považovať za jediné podanie. V bodoch 16 a 17 uvedeného uznesenia v spojení s jeho bodom 6 nakoniec rozhodol, že vzhľadom na to, že žiaden z podpisov uvedených na tomto podaní nebol vlastnoručný, keďže boli všetky naskenované, žaloba bola zjavne neprípustná a nebolo ju potrebné doručiť Európskej komisii.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

7 Odvolateľ vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

– vyhlásil odvolanie za prípustné,

– zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu,

– vyhlásil prípustnosť žaloby podanej na Všeobecný súd a zrušil sporné nariadenie a

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

8 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a uložil odvolateľovi povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

9 Odvolateľ vo svojom jedinom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v napadnutom uznesení domnieval, že požiadavky uvedené v článku 73 jeho rokovacieho poriadku, ako ich vykladá judikatúra, boli porušené. Odvolateľ v podstate tvrdí, že toto nesprávne právne posúdenie spočíva v skreslení skutkových okolností Všeobecným súdom, keďže

sa tento súd nesprávne domnieval, že žaloba obsahovala naskenované podpisy, aj keď tieto podpisy sú v skutočnosti kvalifikovanými elektronickými podpismi, ktoré treba považovať za vlastnoručné podpisy v zmysle uvedeného článku.

10 Treba pripomenúť, ako vyplýva z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, že odvolanie sa obmedzuje na právne otázky. Všeobecný súd je preto ako jediný oprávnený zistiť a posúdiť relevantný skutkový stav, ako aj posúdiť dôkazy. Posúdenie tohto skutkového stavu a dôkazov teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu ich skreslenia, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania (rozsudok z 13. novembra 2019, Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:961, bod 47 a citovaná judikatúra).

11 Súdny dvor v tejto súvislosti už rozhodol, že takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov a že prináleží odvolateľovi presne uviesť skutočnosti, ktoré Všeobecný súd skreslil, ako aj preukázať nesprávne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru viedlo Všeobecný súd k tomuto skresleniu (pozri najmä rozsudok z 13. novembra 2019, Outsource Professional Services/EUIPO, C-528/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:961, bod 48 a citovanú judikatúru).

12 V prejednávanej veci treba konštatovať, že posledná strana originálu návrhu na začatie konania obsahuje v prípade oboch podpísaných advokátov zdanlivo vlastnoručný podpis spolu s tlačenou poznámkou „elektronicky podpísané v mene [mená jednotlivých advokátov]“, ako aj identifikačný kód viazaný na meno každého podpísaného advokáta a dátum a hodinu, kedy boli kvalifikované elektronické podpisy použité. Okrem toho strany 25 a 26 toho istého originálu obsahujú aj zdanlivo vlastnoručný podpis každého z advokátov odvolateľa.

13 Pokiaľ ide po prvé o zdanlivo vlastnoručné podpisy uvedené na stranách 25 a 26, ako aj na poslednej strane žaloby, z fyzického skúmania originálu žaloby vyplýva, že ide o naskenované snímky vlastnoručných podpisov, čo odvolateľ nespochybňuje.

14 Pokiaľ ide po druhé o údajné kvalifikované elektronické podpisy uvedené na poslednej strane žaloby, treba konštatovať, že bez ohľadu na skutočnosť, že advokáti odvolateľa majú vnútroštátne osvedčenia, ktoré im umožňujú používať takéto podpisy, vzhľadom na to, že originál žaloby má listinnú a nie elektronickú podobu, nemožno údaje týkajúce sa týchto podpisov, hoci obsahujú pojmy „elektronicky podpísaný“, považovať za údaje, ktoré by mali elektronickú povahu, ale ich treba považovať len za jednoduchý tlačený text, ktorý je obdobou ktorejkoľvek inej tlačenej časti žaloby.

15 V treťom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, originál žaloby v listinnej podobe neobsahuje kvalifikované elektronické podpisy, ale ide o tlačenú verziu elektronického dokumentu obsahujúceho kvalifikovaný elektronický podpis každého advokáta odvolateľa.

16 Z troch predchádzajúcich bodov tohto rozsudku vyplýva na základe článku 73 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení uplatniteľnom na prejednávanú vec, že na účely overenia, či originál žaloby obsahoval vlastnoručné podpisy, Všeobecný súd mohol zohľadniť len zdanlivé vlastnoručné podpisy nachádzajúce sa na stranách 25 a 26, ako aj na poslednej strane originálu žaloby v papierovej verzii, ktoré sú, ako vyplýva z bodu 13 tohto rozsudku, naskenované. Za týchto podmienok nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že skreslil skutkové okolnosti, keď sa v bode 6 napadnutého uznesenia domnieval, že žaloba neobsahovala vlastnoručné podpisy zástupcov odvolateľa, ale len naskenované podpisy.

17 Vzhľadom na to, že originál žaloby nemôže obsahovať kvalifikované elektronické podpisy, nie je potrebné skúmať tvrdenie odvolateľa vychádzajúce z toho, že takéto podpisy treba považovať za vlastnoručné podpisy.

18 Vzhľadom na to, že všetky podpisy uvedené na origináli žaloby v papierovej verzii musia byť teda považované za naskenované podpisy a odvolateľ nespochybňuje relevantnosť odôvodnenia prijatého Všeobecným súdom v bodoch 10 až 16 napadnutého uznesenia v súvislosti s takýmito podpismi, je potrebné zamietnuť výhradu odvolateľa založenú na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd údajne dopustil v dôsledku skreslenia skutkových okolností.

19 Okrem toho, pokiaľ ide v prvom rade o výhradu odvolateľa, podľa ktorej jeho advokáti na účely podania žaloby postupovali v súlade s pokynmi, ktoré im telefonicky poskytla kancelária Všeobecného súdu, stačí konštatovať, že odvolateľ netvrdí, že kancelária poskytla jeho advokátom pokyn, aby zaslali originál v papierovej verzii obsahujúci len naskenované podpisy, ako aj vytlačené kvalifikované podpisy, v troch vyhotoveniach a že ich tak uviedla do omylu.

20 Pokiaľ ide ďalej o výhradu, podľa ktorej požiadavka vlastnoručného podpisu bola po nadobudnutí účinnosti nového znenia Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zrušená od 1. decembra 2018, teda len dva dni po uplynutí lehoty na podanie žaloby, stačí konštatovať, že odvolateľ nespochybňuje, že uplatniteľným znením uvedeného rokovacieho poriadku bolo znenie, ktoré predchádzalo zneniu z 1. decembra 2018.

21 Napokon v rozsahu, v akom sa odvolateľ odvoláva na zásadu retroaktívneho uplatnenia miernejšieho ustanovenia trestného zákona, treba uviesť, že okrem toho, že tento spor nepatrí do oblasti trestného práva, neprípustnosť žaloby, o ktorej Všeobecný súd rozhodol v napadnutom uznesení, nepredstavuje „sankciu“ prijatú voči odvolateľovi, ale je len jednoduchým dôsledkom nedodržania procesného pravidla stanoveného v Rokovacom poriadku Všeobecného súdu zo strany odvolateľa.

22 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť jediný odvolací dôvod, ktorý uviedol odvolateľ, a v dôsledku toho aj odvolanie.

O trovách

23 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1, stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

24 Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ vo veci nemal úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos je povinné nahradiť trovy konania.

Podpisy